

На жаль, зусилля нашої творчої, політичної, ідеологічної еліти не відповідають вимогам часу, вона сидить в «окопах», не дає відсічі теоретикам автономізації, преса, радіо телебачення часто займають позицію стороннього спостерігача, тоді як наш ідейний противник сміється з нашої мови, відсутності єдності, невмінні відстоювати свої інтереси, дряблості. А це несе загрозу національній безпеці, це працює на ворогів нашої країни. До влади має прийти нова генерація, яка спроможна діяти адекватно вимогам часу.

Саме своєю непослідовністю та проведеними новаціями, як праві, так і ліві провладні сили фактично девальвували в очах громадськості основні цінності і політичної реформи, і помаранчевої революції... На часі - національне пробудження.

Список літератури

1. Іванченко Р.П. Я повертаю Україні те, що в неї викрадено.
2. Статті. Нариси. Роздуми. - К.: Український письменник, 2005.
3. Дугин А. Основы геополитики России.- М.: 1999.
4. Тузла: з Ким маємо справу? «День», 2003.

Одержано 15.11.10

УДК 316.4.063.4

В. Л.Штефан, доц., канд. іст. наук, А. М. Янкова, ст. гр. ДІ-10

Кіровоградського національного технічного університету

Такий рідний, близький і...незнаний

В статті автори на основі опублікованих, але маловідомих фактів, матеріалів спростовує усталену думку про В. І. Леніна як захисника селян, інтелігенції, російського народу взагалі, і показує його як людину, яка уміла провокувати народ на вбивство, бунт, заколот заради здобуття влади через створення кровавого терористичного режиму кучкою авантюристів.

ленін, класова боротьба, диктатура пролетаріату, ненависть, геноцид, терористичний режим, ЧК, демагогія, терор, репресії.

Сьогодні в нашому суспільстві і серед вчених існують різні, а часом і антагоністичні, погляди на радянську владу, систему і її вождя В. І. Леніна. Про Леніна, його ідеї та про створену ним партію написано багато не випадково: він «перевернув» весь світ. І щоб там не говорили, а без СРСР, без класової боротьби, диктатури пролетаріату та багато чого іншого, світ таким би не був. І у надто полярних поглядах на Леніна і його вчення є доля правди: так, він геній, неординарна особистість. Ленін не думав про те, що про нього скажуть нащадки. Ми ж це спробуємо зробити.

В марксистсько-ленінській теорії було те, що кликало кудись вперед, в незнане і це незнане захопило багато людей. Тисячі мрійників клали своє життя заради ідеї, до якої прилипли зграї шахраїв, авантюристів, кар'єристів, садистів, карних злочинців, які врешті-решт спотворили і саму ідею, створивши небачену у світі тоталітарну систему.

Тоталітарна система, впливаючи на людину з дня народження, міняла її свідомість, ментальність, поведінку, культуру, цінності, підірвала її генетичне коріння, основу. Були втрачені загальнолюдські цінності і принципи, зв'язок з світовою культурою та рівнем життя. Фінляндія, якій вдалося вирвати з обіймів російських більшовиків, не дивлячись на відсутність природних ресурсів, досягла дивовижних

успіхів у своїй економіці, політичному житті, досягла небувалого високого рівня життя свого народу, в порівнянні з жебрацьким в СРСР.

Як Гітлер ненавидів євреїв, так Ленін весь народ і особливо селян – середняків і інтелігенцію. Любив люмпенів – вони не вміли думати, були безграмотні, легко піддавались «промивці» мізків, любили лозунг «граб награвлене», «віднімай і діли», робили все, що їм наказували. Ленін тільки жалів, що «... как невелик в стране этот слой «передових» рабочих». Патріотизм, порядність, традиції, працелюбність, віру в Бога, милосердя, співчуття, правдолюбство, національну спільність людей більшовики і Ленін руйнував послідовно і настирливо, оголошував їх проклятими і наслідком «обреченного старого мира». Натомість вбивство, грабунки, злодійство, брехня, наклепи, доноси, репресії постійного заохочувались і культивувались. Переповнений особистою ненавистю до основної маси людей, Ленін вимагав подібної ненависті і від усіх своїх соратників і підлеглих під загрозою зарахування їх в ряди контрреволюціонерів і застосування до них репресій.

Як уже згадувалось, Ленін особливо ненавидів селянство, називаючи його не інакше, як «кровопивцями», «кровососами», «вампірами», «багатіями», «шкідливими комахами», «паразитами», «ворогами народу». Своєї злобної ненависті він ніколи не приховував і навіть відкрито закликав до фізичного знищення селян.

За все своє життя Ленін ніде не працював, був тунеядцем, не заробив на життя ні карбованця, а вся його революційна діяльність була направлена на знищення того, що створювали своєю працею інші; направлена була на розкол, поділ народу на непримиренні частини, на цькування однієї частини на іншу, розпалюванням ворожнечі, ненависті, на терор і вбивство.

Це рідкий випадок в історії людства, коли голова уряду і держави підбурює своїх громадян до вбивства («Беспощадная война против «кулаков»! Смерть им»), до геноциду проти найбільш працелюбної верстви населення. «Мы должны расколоть деревню на два враждебных, непримиримых лагеря. Мы обязаны разжечь там, в деревне, ту же гражданскую войну, что мы смогли сделать в городе». [1.с. 130]. «Крестьяне, уклоняющиеся от сдачи хлеба... по установленным ценам (вкрай заниженным – авт.), объявляются врагами народа... вплоть до смертной казни, расстрела, повешения, длительного заключения в концлагерях особого назначения» [2. с.146]. «Повесить, непременно повесить не менее 100 заведомых кулаков, богатеев, кровопийц... отнять у них весь хлеб, назначить заложников»; «Решить проблему казачества путем поголовного его истреблением» [3. с.54.]

Ленін брехав селянам, займався демагогією і шахрайством, обіцяючи селянам «вольный труд на вольной земле». А вже в листопаді 1917р. вимагав приміняти до селян вищу міру покарання – розстріл, повішання, концтабори.

Коли почалися повстання в Пензенській губернії (1918р.) В. Ленін вимагав «повесить богатеев, опубликовать их имена. Сделать так, чтобы на сотни верст кругом народ видел, знал, кричал. Найдите людей подтверже для выполнения этого». Подібні повстання відбувалися в Нікополі, в селі Ново – Павлівці (1920р.), в Борисполі, де 500дворів було спалено, а учасників повстання розстріляно. За невиконання продподатку бралися заложники, які розстрілювалися, потім бралися інші. За 10 місяців 1921р. за методом Леніна було ліквідовано 444 керівників повстань. На українських землях гримів банкет Сатани, геноцид.

Ленін лютою ненавистю ненавидів народи Росії, називав росіян «русские дураки», «русские идиоты», «пригодные только на элементарную работу». «Можно уничтожить и 90% населения России, чтобы оставшимся в живых 10% удалось жить во всемирной коммунистической зоне»; «На Россию мне наплевать, ибо я – большевик!», «Вся русская интеллигенция – это не мозг нации, а просто гавно»; «Русский человек плохой работник по сравнению с другими передовыми нациями!»; «Русские ленивы, безвольны и глупы. Умный русский – это почти всегда еврей или человек с еврейской

кровью в жилах»; «Надо русского дикаря учить с азов»; «Русский человек – рохля, тютя!» - подібних виразів можна привести ще десяткам, а то й сотнями, але навіщо? І так зрозуміло... [3.с.17; 4. с.184;]

Ленін був прихильником терору і жорстокості, з презирством і ненавистю ставився до свого народу.

Захопивши владу Росії, більшовицькі лідери не думали ні про неї, ні про добробут народу. Для них головним було захопити владу і сама влада. Народ був «гумусом» для їх процвітання, здійснення безглуздої ідеї світової революції, безжалісного кровавого терору, насилля, страху і диктатури. «Понятие диктатуры, - писал Ленин, - означает ни что иное, как ничем и никем неограниченную власть, никакими законами и никакими правилами нестесненную, непосредственно на насилие опирающуюся власть. [5.с.383]

Як уже тепер ми бачимо, у Леніна було багато гріхів, але самий більший – презирство і ненависть до людей. Чи бачили це дослідники його спадщини? Безумовно! Але що їх чекало в тій системі, якби вони насмілилися таке опублікувати! А в архівах ще зберігаються, закриті для нас, 3724 оригіналів, написаних Леніним і більш як 3000 документів, підписаних ним. І всі вони є речовим доказом старших злочинів і злочинів проти людності і людяності. Це з наказу Леніна було розстріляно більше 40 тис. священнослужителів та біля 100 тис. активних віруючих, на 7,5 млрд. рублів пограбовано церковних цінностей. [3.с.59,66,80,81,85-87.]

Полюбляв вождь пролетаріату усілякі провокації, як і давали можливість знищувати людей. Так, в листопаді 1920р. Ленін радить Ефраиму Склянському (зам. голови Реввійськради Лейби Давидовича Бронштейна) перейти кордон з Латвією і «повесить там сто, тысячу их чиновников и богачей». Були провокативні плани і по відношенню Польщі. «Под видом «зеленых» (мы потом на них и свалим) пройдем(через границу) на 10 – 12 верст и перевешаем кулаков, помещиков и попов. Премия – по 100 тысяч рублей за каждого повешенного». В країні, охопленій нечуваним голодом, де масовим явищем було людодіство, голова уряду видає премію в 100 тис. рублів за кожного повішеного громадянина чужої країни.[1.с.10.] В березні 1919р. в Кремлівському палаці відбувся прийом на честь делегатів Першого Конгресу Комінтерну. В цей час країну косив голод, людодіство, не опалювались будинки, а учасникам Конгресу було поставлено ікри – 170 пудів, поросят молочних – 800, риби червоної – 200 пудів. [6.с.14]. Ленін особисто слідкував, щоб в столову ЦК обов'язково доставлялось три сорти паюсної ікри, різні сорти м'яса, ковбас, сирів, делікатесних риб, мариновані і солоні гриби і три сорти кофе. Коли від голоду кожного дня вмирили десятки тисяч, вождь трудящихся жалівся, що «икра вчера имела странный запах» [Там же]

В декретах того часу, підписаних И. Леніним, найбільш часто вживається слово «розстріляти»: «за участь у заколоті», «за участь у змові», «за опір при арешті», «за зберігання зброї», «за неакуратність», «за непокору» і т. ін. [там же.с.358]

Люта ненависть до людей своєї держави проявлялась і в безпрецедентному у світовій історії пограбуванні, розкраданні, розбазарюванні, розпродажі, а то і знищенні безцінних культурних цінностей, реліквій, святинь, художніх шедеврів і скарбниць світової культури, зібраних народами Росії за всю свою багатовікову історію. Гроші за їх продаж на аукціонах європейських країн йшли не на благо країни, а осідали в банках США та Європи.

Єдиний народ, якого Ленін цінував високо,були євреї, яких він цінував за «цепкость в революционной борьбе и их революционность». Євреї призначалися на всі керівні посади як партії, так і в уряді, в інших органах влади, в армії і репресивних органах. При чисельності 1,1% в складі населення країни, євреїв в складі Раднаркому було 77,2%; Наркомівоемору – 76,6%, Наркомінсправ – 81,2%, Наркомфіні-80%,

соцзабезпечення-100%, в репресивних і каральних органах НКВС-67%, в Управлінні концтаборів-євреї складали всі 100%. Євреями були і їх керівники: Ягода, Берман, Фірін, Коган, Френкель, та ін., які знищили мільйони неєвропейського населення. Та і сам прадід І. Леніна(про що нікому не повідомляється) по лінії матері був чистокровний євреї - Сруль Мойшкевич Бланк, який прийняв християнство і став Срулем Олександром Петровичем.

Виявляється, що Литвінов ніхто інший, як Мейер Моїсеевич Розенфельд, а Троцький-Лейба Давидович Бронштейн, Каменев-Лейба Борухович Розенфельд, Зіновєв-Апфельбаум, Карл Маркс-Іцхак Мордихай і т. д.

Як повідомляв германський працівник МЗС Вальтер фон Кайзерлінк у Берлін «радянський режим створений євреями, із євреїв і для євреїв, представляє смертельну небезпеку».

Люто ненавидячи російський народ, стверджуючи, що він є неповноцінним, Ленін вимагав знищення російських людей і, навпроти, високо цінував, висував на ключові, керівні посади євреїв. Гітлер і в підметки не годиться Леніну, який за сім років свого правління знищив 13(по деяким даним 50) млн. людей. Чи не в цьому криється причина того, що в роки Другої світової війни радянські люди часто видавали німцям євреїв – чекістів, керівників? Це вони організовували і здійснювали необмежений, масовий, кровавий терор по відношенню до корінного населення Росії і росіян, українців, білорусів інших народів. Якщо висловлюватися сучасною мовою, то цю кучку європейських екстремістів, очолюваних Леніним, можна назвати європейською мафією. В цьому страшному кривавому шабаші активну участь брали жінки-єврейки, садисти, такі як Фрума Хайкіна (жінка Миколи Щорса), що очолювала саму криваву із усіх ЧК - Київську; Розалія Землячка-організатор і виконавець кривавого червоного терору в Криму; Євгенія Бош, що вирізнялися особливою жорстокістю і садизмом. Їх(і сотні їм подібних) руки і душі залиті кров'ю сотень тисяч невинних жертв корінних народів населення Росії і України. Це їх Ленін ставив на керівні посади взамін насильно вселених видатних російських діячів наук, мистецтва, культури, промисловості, організаторів виробництва і т.п. – цвіт нації, яких оголосив ворогами. Це вони своєю некомпетентністю, неучтвом, без знань і досвіду привели до розвалу економічної системи величезної країни, розкрали її національне багатство. Звичайно, все це не відноситься до всіх євреїв, як нації. Мова йде тільки про невелику групу єврейських авантюристів, очолюваних Леніним.

Ленін уміло користувався тим, що могло роз'ярити народ, викликати у нього злобу, ненависть, жорстокість до інших людей, спровокувати їх на бунт, заколот, повстання і вбивство людей. А в разі невдачі у нього та його сподвижників було десятки іноземних паспортів і мільйони в європейських банках. Ленін, як самозванець, присвоїв собі право на роль керівника великої країни, видаючи себе за представника робітничого класу, до якого він не мав ніякого відношення. Ні народ, ні робочий клас його на цей пост не призначав і не обирав. Як тунєдець і утриманець, він проживав за кордоном на гроші своєї матері та «спонсорів» типу С. Морозова і німецького уряду. І сьогоднішній рівень життя пересічного українця, падіння культури і моралі, грубість, наглість більшості керівників усіх рівнів, вихованих радянським режимом є наслідком діяльності Леніна, Сталіна і його однопумців, вихованих радянським режимом, що знущався над народом протягом перебування їх у влади.

Леніна висувала і підтримувала жалюгідна купка таких же самозванців, авантюристів і пройдисвітів, що називала себе професійними революціонерами, котрі з корисних міркувань і жадоби влади примкнули до вчення Леніні про «світову революцію». В свій час О. Бісмарк сказав: «Дуже цікаве учення! Необхідно його випробувати на нації, якої не шкода. Бажано – на руських». Маніакальна жадоба до влади, некомпетентність і самовпевненість в поєднанні з безпрецедентною наглістю і цинізмом, привели до того, що в управлінні усім життям країни проводились і

проводяться численні експерименти шляхом «проб и ошибок». І сьогодні продовжується практика призначення на керівні пости часто безграмотних, некомпетентних осіб, єдиним записом у трудових книжках яких є «депутат» або «міністр». Існувала і існує система селекції, висування в керівні органи найбільш бездарних і нездатних для такої діяльності людей, типу Брежнєва, Черненко, які довели і Росію, і Україну до упадку, розвалу і краху економіки, жебрацького існування мас. Дорого обійшлися СРСР і Україні їх економічна безграмотність та некомпетентність. Де результат військової і економічної підтримки режимів, що йшли по шляху (немов би) соціалістичних революцій чи орієнтації на побудову соціалізму? Ні грошей, ні перемог, ні друзів – нічого. Крах і банкрутство більшовицьких ідей, нульовий результат.

На жаль, значна частина людей як вірила, так і вірить до цих пір в геніальність Леніна та його ідей.

Побачивши наш експеримент, інші народи (окрім Китаю та Куби) пішли своїм шляхом і досягли всього без крові, знищення людей, без диктатури, без « безсмертного » вчення Марксизму – Ленінізму. Ми ж опинились на історичному звалищі, втративши мільйони людей і $\frac{3}{4}$ століття. Якщо в Першій світовій війні загинуло 1 млн.. 300 тис. росіян, то в громадянській братовбивчій війні - 13 млн. До речі, до революції сім'я засудженого отримувала пенсію і не репресувалась. А у нас, де у влади самі « найгуманніші » ленінські послідовники?

Ленін і партія за кордоном жили за рахунок пограбованих банків, кас, поштових відділень, пароходів, а також добровільних пожертвувань громадян в т. ч. і Горького О. М. .

Ленін вільного пересувався з однієї країни в іншу, проживав на курортах, в готелях, харчувався у ресторанах, користувався медичною допомогою, відвідував бібліотеки, музеї. Уже і в зрілому віці він все ще ніде не працював і жив за рахунок пенсії і прибутків пристарілої матері. «... Гуляю, купаюсь и бездельничая » - пише їй і з Женеві, і з Фінляндії. «...Здесь отдых чудесный, купания, прогулка, безделье и безлюдье. Безделье и безлюдье для меня лучше всего...»; из Ниццы: «...сiju на отдыхе в Ницце. Роскошно здесь: солнце, тепло, сухо, море южное». Можна продовжувати, але обсяг статті не дозволяє. Тепер уже відомо, які знущання терпіли наші політичні в'язні та зеки, що по волі партократів гинули в тюрмах: беззаконня, терор, холод, голод, катування, знущання, фізичне виснаження, хвороби, смерть, люта ненависть і презирство. І це далеко не повний перелік того «щасливого» життя, яке їм (і всьому народові) принесли більшовики. Створений Леніним кровавий тоталітарний режим диктатури купки жорстоких і озлоблених авантюристів і пройдисвітів понівечив життя великої країни і її народу, знищив мільйони самих здорових, самих розумних і сильних, самих талановитих та обдарованих і тим самим обрубав генетичне коріння нації, їх «гумус», закопавши його в ровах, траншеях, ямах від Магадану до Соловків. На зміну їм прийшла шушера, шушваль, гідні послідовники великого Леніна, що заради власного збагачення (про – окремо) довели до жебрацького стану, розорення, злиднів, повної втрати духовності, моралі, виродження і маразму, безробіття і наркоманії, проституції і алкоголізму, корупції, беззаконня і безвідповідальності. Мільйони людей

Для чого і в ім'я чого над нашим народом робиться черговий експеримент?

Кому це вигідно? Влада робить те, що народ їй дозволяє...

Список літератури

1. Волкоганов Д. Ленін – М.: «Новости», Кн., 1995.
2. Пайпс Ричард. Русская революция. Ч.11.- М.: «Росспен», 1994.
3. Бунин И. Полигон сатаны. Золото Партии.- М.: 1994.
4. Волкоганов Д. Ленін, кн.2 - М.: «Новости», 1995.
5. Ленин В.И. Полн. собр. соч. Т.41 – М.: Изд. полит. лит-ры, 1974

6. А.Быков. такой неизвестный Ленин.- Луганск: Шлях, 1991.

Одержано 01.12.10

В.М.Пестунов, проф., канд.техн.наук, О.С. Стеценко, доц., канд.техн.наук

Кіровоградського на національного технічного університету

К.П. Дьомін, ст. викл.

Кіровоградський державний педагогічний університет

Екологія душі людини і «стихійні» процеси на Землі

В статті поставлена мета дати більше інформації про Космічні закони, про необхідність їх виконання, про те, яким чином вони впливають на життя і здоров'я людини. В статті приведені головні етапи духовного розвитку людини, що вінцем духовної досконалості є любов до всього сущого, безкорисна праця на благо всіх. Не виконання космічних законів, випромінювання негативних емоцій і думок викликають утворення на Землі стихійних лих, землетрусів, буревіїв. Таким чином, люди самі собі створюють екологічні негаразди і страждають від них.

Вулкани, землетруси, цунамі, буревії періодично виникають на Землі, завдають великої екологічної і економічної шкоди, приводять до загибелі великої кількості людей. Крім цього, всі стихійні процеси тримають людей у постійному страху, але чому і коли відбудеться те чи інше «стихійне» лихо ніхто не знає. Більшість мешканців планети Земля вважають, що всі аномальні природні явища керуються і здійснюються Вищими Божествами силами не підозрюючи, що всі страхітливі процеси викликані неправильною поведінкою і негативними думками самих людей. Отже, спасати і захищати людство потрібно не від природних екологічних явищ, а від самих себе.

Наш світ влаштований таким чином, що людина в ньому є частинкою Творця. З одного боку, людина виконує в системі певні функції, без яких система не може існувати, з другого боку вона повинна із божественної часточки, яка є в кожній людині виростити Творця. Таким чином, кожна людина виконує функції каналу для передачі енергії планеті Земля від Джерела і виконує материнські функції по вирощуванню Творця.

Виконання цих функцій дуже відповідальна задача, а на якість їх впливають кармічні характеристики кожної людини. Кармічну характеристику формує сама людина, перш за все, дотриманням Космічних законів[1].

Іншими словами, система багаторазово замкнута. Від того, як людина виконує космічні закони, такі вона одержить можливості по «чистоті» каналу передачі енергії від Творця і тривалість життя на Землі.

Що стосується формування, кармічної характеристики людини, то вона завжди індивідуальна, але має деякі загальні тенденції. Система кармінного впливу на людину спрацьовує не одразу, а при накопиченні певної кількості порушень Космічних законів (приблизно 1/3 можливої кількості). З цього моменту кармічне навантаження починає перекривати канал передачі енергії від Джерела планеті. Таке перекриття здійснюється з таким розрахунком, щоб при повному використанні допустимого ліміту порушень законів канал повністю перекрився з одночасним закінченням життя людини на Землі. При таких умовах нове повернення людини на Землю стає проблематичним.

Порушуючи Космічні закони, людина випромінює негативні енергії у зовнішній світ де вони накопичуються, утворюючи невидимий для людини екран ізолюючий планету і людей від енергії Джерела. Для захисту від смертельної ізоляції і